

dowódcy zaś jednostek wojskowych w stosunku do uczestników OHP będących żołnierzami zasadniczej służby wojskowej obowiązani są uwzględniać prawo pierwszeństwa uczestników OHP przy werbunku do oficerskich szkół zawodowych, technicznych szkół chorążych i podoficerskich szkół zawodowych (§ 1 pkt 3).

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lutego 1959 r. o uprawnieniach uczestników ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej w zakresie odbywania służby wojskowej (Monitor Polski Nr 18, poz. 80).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Marszałek Polski

268

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 7 września 1966 r.

w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1967 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sztuczne zakażenie żyta sporyszem na warunkach określonych w § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) dozwolone jest w 1967 r. jedynie na terenie:

- a) powiatów: kolskiego, ostrowskiego i wolsztyńskiego województwa poznańskiego,
- b) powiatów: koszalińskiego, sławieńskiego i słupskiego województwa koszalińskiego,
- c) powiatów: goleniowskiego, łobeskiego, nowogardzkiego, stargardzkiego i szczecińskiego województwa szczecińskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

269

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 26 września 1966 r.

w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenie społeczne dla osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej (Dz. U. Nr 40, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru renty starczej i inwalidzkiej dla osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, zwanych dalej „ubezpieczonymi”, oraz dla osób z nimi współpracujących stanowi przeciętny miesięczny zarobek z okresu:

- 1) ostatnich 5 lat ubezpieczenia,
- 2) faktycznego okresu ubezpieczenia, jeżeli trwało ono krócej niż 5 lat.

2. Podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego lub osoby z nim współpracującej — zarobek, o którym mowa w ust. 1,
- 2) w razie śmierci rencisty — zarobek stanowiący podstawę wymiaru jego renty starczej lub inwalidzkiej.

3. Podstawę wymiaru zasiłku pogrzebowego stanowi:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego, osoby z nim współpracującej lub członka rodziny tych osób — zarobek z ostatniego miesiąca ubezpieczenia,

- 2) w razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny — podstawa wymiaru renty.

§ 2. 1. Za zarobek przyjmowany do podstawy wymiaru rent i zasiłku pogrzebowego uważa się zarobek:

- 1) osiągniany faktycznie przez zainteresowanego i stanowiący podstawę wymiaru podatku od wynagrodzeń — jeżeli chodzi o ubezpieczonych rozliczanych na zasadzie prowizji oraz o osoby z nimi współpracujące,
- 2) określony ryczałtowo w kwocie 2.400 zł miesięcznie — jeżeli chodzi o ubezpieczonych rozliczanych na zasadzie ryczałtowanej odpłatności,
- 3) określony ryczałtowo w kwocie 1.300 zł miesięcznie — jeżeli chodzi o osoby współpracujące z ubezpieczonymi, o których mowa w pkt 2.

2. W razie potrzeby przyjęcia do podstawy wymiaru renty lub zasiłku pogrzebowego zarobku z okresu krótszego niż miesiąc, za zarobek miesięczny uważa się:

- 1) 30-krotny zarobek dzienny — jeżeli chodzi o ubezpieczonych rozliczanych na zasadzie prowizji oraz o osoby z nimi współpracujące; za zarobek dzienny uważa się zarobek osiągnięty w danym miesiącu, podzielony przez liczbę dni kalendarzowych z okresu pracy w tym miesiącu,